

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

SÁRKÖZI kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(40354/04. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2007. november 27.

VÉGLEGES

2008.02.27.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Sárközi kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

F. TULKENS, *Elnök*,
R. TÜRMEŇ,
A.B. BAKA,
V. ZAGREBELSKY,
A. MULARONI,
D. JOČIENĚ,
D. POPOVIĆ, *bírák*
és S. DOLLÉ, *Hivatalvezető*

2007. november 6-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (40354/04. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Sárközi Pálné (a "kérelmező") 2004. szeptember 8-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Hegedűs L., Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Hölzl Lipót képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2006. december 8-án a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmező 1967-ben született és Budapesten él.

5. 1988. április 5-én büntetőeljárás indult a kérelmező és állítólagos tette társai ellen. 1990. augusztus 20-án a Fővárosi Főügyészség vádat emelt ellenük lopás büntette miatt. Ezt követően a Pesti Központi Kerületi Bíróság öt tárgyalást tartott.

6. 1993. március 15. és 1994. szeptember 30. között a kérelmező nem volt tárgyalásra idézhető. Ezt követően a Kerületi Bíróság hét tárgyalást tartott. 1998. augusztus 26. és 1999. augusztus 13. között a kérelmező ismételen nem volt tárgyalásra idézhető.

7. 2000. május 5. és 2003. március 5. között a Pesti Központi Kerületi Bíróság hét tárgyalást tartott.

8. 2003. május 21-én a bíróság a kérelmező elmeorvos-szakértői vizsgálatát rendelte el. Mivel a kérelmező önként nem jelent meg a vizsgálaton, a vizsgálatot csak 2003. november 21-én tudták elvégezni.

9. 2004. március 31-én a bíróság felmentette a kérelmezőt.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

10. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdése kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ...”

11. A Kormány vitatta a panaszt.

12. A figyelembe veendő időszak csak 1992. november 5-én kezdődött, amikor az egyéni panasz jogának Magyarország általi elismerése hatályba lépett. Az azóta eltelt idő ésszerű voltának megítéléséhez azonban figyelembe kell venni az eljárás ezen időpontbeli állapotát is. A Bíróság megjegyzi, hogy 1992 novemberében az ügy már négy éve és hét hónapja folyamatban volt.

13. A szóban forgó időszak 2004. március 31-én zárult le. Ilyen módon több mint tizenegy évig és négy hónapig tartott. A Bíróság azonban úgy véli, hogy az 1993. március 15. és 1994. szeptember 30., az 1998. augusztus 26. és 1999. augusztus 13., továbbá a 2003. május 21. és november 21. közötti időszakok – amikor a kérelmező nem állt a bíróság rendelkezésére – nem róhatók az Állam terhére. Így az ebből adódó mintegy három évnyi késedelmet le kell vonni a teljes hosszából. Ezért a releváns időszak egy bírósági szinten nyolc év és négy hónap.

A. Elfogadhatóság

14. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

15. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, valamint a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása (ld. többek között *Pélissier and Sassi v. France* [GC], no. 25444/94, § 67, ECHR 1999-II).

16. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Pélissier and Sassi*).

17. A benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az "ésszerű idő" követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

18. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

"Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek."

A. Károk

19. A kérelmező 20 000 eurót követelt vagyoni és nem vagyoni kár tekintetében.

20. A Kormány vitatta az összeget.

21. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. A Bíróság azonban úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon ítélve 8000 eurót ítél meg számára ilyen címen.

B. Költségek és kiadások

22. A kérelmező további 3000 eurót követelt a Bíróság előtti eljárás során felmerült költségek és kiadások megtérítésére.

23. A Kormány vitatta az igényt.

24. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak akkor jogosult költségei és kiadásai megtérítésére, hogyha bizonyítja, hogy e költségek ténylegesen és szükségszerűen felmerültek, s összegüket tekintve ésszerűek. A Bíróság megjegyzi, hogy a kérelmező költségtérítési igényét semmilyen releváns dokumentum nem valószínűsítette, ezért az igényt el kell utasítani.

C. Késedelmi kamat

25. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 8000 (nyolcezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2007. november 27-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

F. TULKENS
Elnök

S. DOLLÉ
Hivatalvezető